

Nr. 57

København, den 4. November 1917.

58. Aarg.

CHRISTIAN BLANGSTRUP

MAN vil maaske stude og kalde det en Anakronisme at bringe et Portræt af Kaptajn Blangstrup i Uniform nu, da han for faa Dage siden fyldte sine 60 Aar. Men naar Folk i Almindelighed maaske betragter ham som forlængst overgaaet til den civile Æstetik, er det en passende Lejlighed til at minde om, at Redaktør Blangstrup er Officer, tilmed under de nuværende Forhold tjenstgørende. Derfor er Portrættet af frisk Datum, og det siger straks noget af det, der mest karakteriserer ham: han kender intet højere end at tjene sit Fædreland. Det gaar gennem hans Liv som en rød Traad. Det første for ham er at forsvare og værgede det Land, han elsker. Og paa hvad Maade han end tjener det, vil man paa Bunden af hans retlinede Færd altid finde Fædrelandskærligheden.

Kunde det ved denne Lejlighed ikke være rimeligt ogsaa at gennemtænke Sagen fra en anden Side. Som Historiker, som Berlingskes Redaktør, som den udmærkede Chef for Konversationsleksikonets videnskabelige Stab er Kaptajn Blangstrup bleven sin Fane tro og gør den Ære. Tænk nu engang, hvor mange udmærkede Mænd i det civile Arbejdes Tjeneste, denne Fane har skænket os.

I visse Krese er det moderne vor Tid at trække paa Skuldrene ad militære Personer. Man vil se ned paa Officerer af antimilitaristiske Grunde. Det er meget muligt, at Fremtiden efter det Opgør, der nu finder Sted ude i Verden, vil kunne skaffe Udveje for Afskaffelsen af Krig. For at haandhæve Retten vil man i uoverskuelig Tid være henvist til at betjene sig af Magten. Den væbnede Magts Tjenere vil næppe blive overflødige. I Bedømmelsen af deres Værd er man undertiden tilbøjelig til at overse, hvad de betyder i civil Henseende, og man maa jo være blind, naar det ikke falder En i Øjnene, hvor stort et Kontingent Videnskab, Literatur, Kunst og Administration i Aarenes Løb har faaet fra Officerernes Rækker. Det vil være let at remse en lang Række Navne op, f. Eks. blot fra Dalgas's og Suenson's Tid til vore Dage, paa Officerer, der har ydet deres Fædreland uvurderlige civile Tjenester, men det er ikke Opgaven her. Dagens Eksempel er godt nok. Hans Navn gør baade Fanen og Samfundet Ære.

Kaptajn Blangstrup er Falstring, Søn af afdøde Stiftslandinspektør

Justitsraad Blangstrup i Nykøbing, og fra denne By blev han Student i 1875. Efter nogen Vaklen med Anfægtelser for det teologiske Studium sejrede den militære Løbebane, hvis tre første Grader opnaaedes i 1878, 81 og 95. Men allerede i Løjtnantsdagene havde de histo-

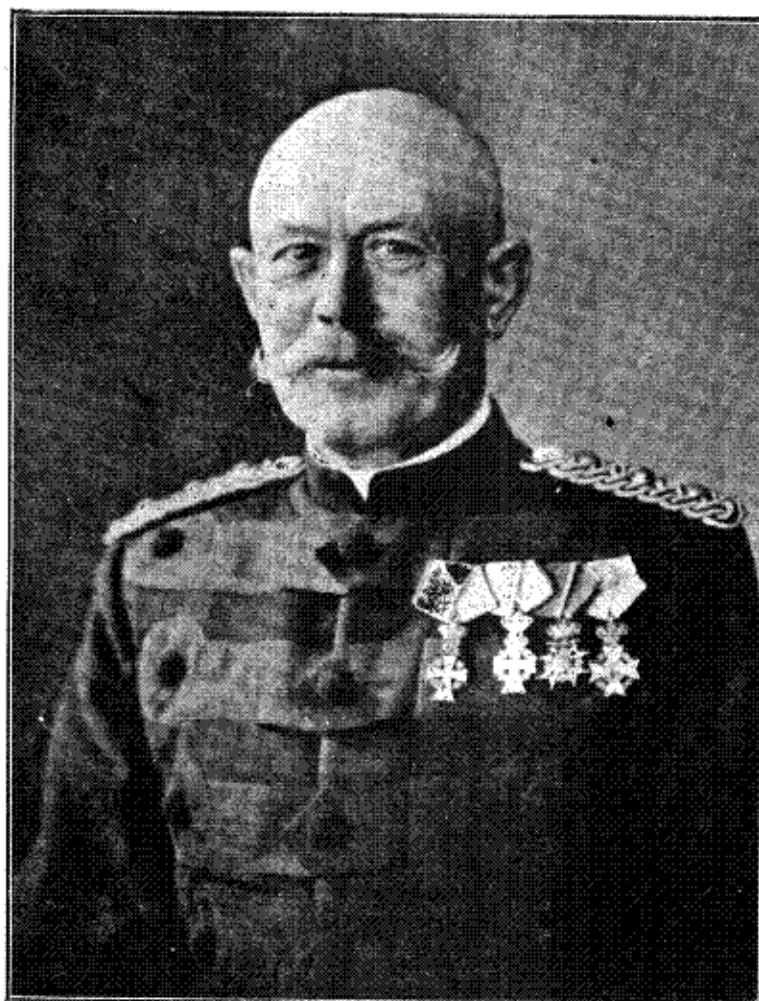
riske Interesser fat i ham, og han gjorde sig bemærket ved fortrinligt formede og interessante Artikler i Dags- og Ugepressen. Snart debuterede han som Forfatter. Efter Bogen om Struensee og Skildringen af Begivenhederne i Norden i Efteraaret 1788 kom den fortrinlige og meget læste Bog om Christian d. 7. og Caroline Mathilde. Det kan kun beklages, at ansvarsfulde Hverv snart lagde saa stærkt Beslag paa denne talentfulde Forfatter, at hans literære Pen blev henlagt — lad os haabe til bedre Tider. 1891 blev det nemlig overdraget ham at redigere det store Salmonske Konversationsleksikon, en Opgave, han løste paa den mest udmærkede Maade. At en første Udgave af et Værk, hvis Udgivelse strakte over saa lang en Aarrække, kan have Uensartetheder er en Selvfølge. Men endda er det et monumentalt Værk. Naar Kaptajn Blangstrup nu faar gennemført dette Kæmpeleksikons anden Udgave, vil han have sat sig et uforgængeligt Mindesmærke i nordisk Literatur.

Imidlertid kaldte en anden redaktionel Opgave paa ham, og den stillede ham overfor den ikke helt let fattede Beslutning at træde ud af Hærens Tjeneste. Det var, da han i 1902 overtog Redaktionen af Berlingske Tidende. Hans fine og elskværdige Personlighed, hans samvittighedsfulde Nøjagtighed og Paalidelighed og hans omfattende, alsidige Viden gjorde det Blad, han

redigerede i ti Aar, fornemt, paalideligt og indholdsrigt. Rabalderjournalistik laa afgjort ikke for ham. Men som altid i Kaptajn Blangstrups Handlen følte man bagved hans dybe Kærlighed til Fædrelandet.

Forsvarssagen havde i ham en varm Forkæmper. Det Baand, som binder ham til Landet sønden for Kongeaen, hvorfra han i 1882 hentede sin Hustru, er symbolsk for hans Haab og Tro paa Danmarks Fremtid. Naar Tidens store Tællværk nu viser Kaptajn Blangstrup den sjette Tier, betragter han vistnok Tallet med Undren. Thi hans ungdommelige Arbejdslyst og frodige Evne har ikke skiftet Ciffer fra Løjtnantsdagene.

W. T.

Kaptajn Christian Blangstrup.

Eftelt fot.